

« Τίς εἰς τὰ ἀνήλια
Βάθη, ἀποκρίσου !
Συντηρεῖ τὸν σκόληκα
Τοῦτον τῆς ἀβύσσου ;

« Τίς ἐμοῦ δι' ἅπαντα
Προνοεῖ τὰ ὄντα ;
Τίς γινώσκει μέλλοντα,
Πρότερα, παρόντα ;

« Τίς ἐμοῦ, ὦ καθαρμα !
Κάλλιον γνωρίζει
Ἡ ζωὴν ἢ θάνατον
Πότε νὰ χαρίζῃ ; »

Κ' ἐνταυτῷ τὸ σκῆπτρόν του
Αἶψ' ἡ δεξιὰ του,
Δίδ' εἰς τὸ μετάφρενον
Μίαν τοῦ Θανάτου.

Ἦστραψε κ' ἐβρόντησε,
Τὸν κατακυφώνει,
Καὶ κοῦφός ὁ Θάνατος
Ἀπὸ τότε μένει.

Μάταια τὰ ὤτα του
Ὁ κλαυθμὸς καὶ κρούει.
Δὲν ἀκούει δεξιῶν,
Θρήνους δὲν ἀκούει.

Ι. ΚΑΡΑΣΟΥΤΣΑΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

* * Τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἐγένετο παρα-
δεκτὸν ἐν Ἀγγλίᾳ μόλις κατὰ τὸ 1752, δηλαδή
170 ἔτη μετὰ τὴν σύστασιν αὐτοῦ· ἐπειδὴ δὲ
προέκυπτε διαφορὰ ἐξ ἑνδεκα ἡμερῶν, ἀπεφασίσθη
ν' ἀφαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ ἔτους ἐκείνου ἑνδεκα ἡμέ-
ραι ὥστε ἔμειναν 354. Τόσφ δ' ἀκατάληπτον ἐ-
φάνη τοῦτο εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ λαοῦ,
ὥστε παρεπονέοντο ἀναφανδὸν λέγοντες, ὅτι ἡ κυ-
βέρνησις ἐκλεψεν ἐξ αὐτῶν 41 ἡμέρας.

* * Γνωστὸν εἶναι ὅτι ὁ Φεβρουάριος ἔχει 28
ἡμέρας καὶ, ὅταν τὸ ἔτος ᾖναι ἐμβόλιμον ἢ βίσεκ-
τον 29· συνέπεσε λοιπὸν νὰ ᾖναι τὰ γενέθλια κυ-
ρίου τινος τὴν 29 Φεβρουαρίου, ὥστε μόνον ἀνὰ
τετραετίαν ἐώρταζεν αὐτά. Ἐλεγε δὲ ἀστεειυόμε-
νος εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὅτι δωδεκάκις
μόνον εἶχεν εορτάσει τὰ γενέθλιά του.

Πυραμῖς ἐν Ἀμερικῇ. Ἀνεκαλύφθη ἐσχάτως
ἐν Καλιφορνίᾳ πυραμῖς ὁμοιοτάτῃ πρὸς τὰς ἐν
Αἰγύπτῳ ὑπαρχούσας κατὰ τὸ σχῆδιον, μικροτέρας
ὅμως κατὰ τὰς διαστάσεις· οἱ δὲ ἐγγχώσιοι ἀρχαι-
ολόγοι συμπεραίνουνσιν ὅτι ἡ πυραμῖς αὕτη ἔχρη-
σίμωσεν ἀντὶ τάφου εἰς τινὰ Φαραὼ Ἀμερικανόν.

Ὁ δαίμων μετημφισμέρος. Εἰς μίαν τῶν βο-
ρείων ἐπαρχιῶν τῆς Γαλλίας ὑπηρέτης ἱατροῦ ἡ-
γόρασε μίαν κίσσαν καὶ βαθμηδὸν τὴν ἐσυνήθισε
νὰ λαλῇ μὲ τραγικὴν φωνὴν « ὦ Λουδοβίκε, εἰμὶ
πολὺ ἀσθενής. » Τὸ νοήμον τοῦτο πτηνὸν ἡγαπάτω,
ὡς εἰκός, παρὰ τοῦ κυρίου του καὶ πολλῆς ἐτύγ-
χανε παρ' αὐτῷ περιποιήσεως· ἀλλ' ὅμως τὸ ἀχά-
ριστον δραπετεύει ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν καὶ ἀπὸ
στέγης εἰς στέγην καὶ ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον
φθάνει εἰς κομῆπολιν καλουμένην Κουτιχίνην.
Ἐκεῖ εἰς ἐκ τῶν ἐγκατοίκων ἰδὼν αὐτὸ ἐπὶ κλάδου
καθήμενον, εἰσέρχεται, δρομαίως εἰς τὴν οἰκίαν
του, λαμβάνει τὸ ὄπλον, πυροβολεῖ, καὶ ἡ δυστυ-
χὴς κίσσα πίπτει κατὰ γῆς σπαράσσουσα. Ὁ δὲ
Νεμβρόδ· οὗτος χωρικοὺς ἐνόματι Λουδοβίκους, λαμ-
βάνει εἰς χεῖρας τὴν κίσσαν καὶ φεύγῃ τὰ πτερά
τῆς διὰ νὰ ἰδῇ ἐὰν ᾖναι παχύτα· ἀλλ' αἰφνης ἐ-
κείνη στραφεῖσα πρὸς αὐτὸν λέγει μὲ λυπηρὰν
φωνὴν « ὦ Λουδοβίκε, εἰμὶ πολὺ ἀσθενής. » Ὁ τα-
λαίπωρος κυνηγὸς ἀκούσας ταῦτα ῥίπτει καὶ κίσ-
σαν καὶ ὄπλον καὶ φεύγει κρίζων, ὅτι ὁ διάβολος
μετεμορφώθη εἰς κίσσαν !

* * Τὰ ζῶα δὲν στεροῦνται νοημοσύνης· πα-
ράδειγμα δὲ τούτου ἔστωσαν τὰ ἐξῆς.

Οἱ λύκοι ποτὲ δὲν διαβαίνουνσι ποταμούς· ἢ
χειμάρρους ἀνὰ εἰς καὶ χωριστά, διὰ τὸν φόβον
μὴ παρὰσυσθῶσιν ὑπὸ τοῦ βέβρυχτος· ἀλλὰ συγ-
κρατοῦνται δάκνοντες ὁ ἐπόμενος τὴν οὐρὰν τοῦ
προηγούμενου καὶ σχηματίζοντες οὕτως ἀδιάσπα-
στον ἄλυσον.

Ὅταν δὲ πάλιν στενοχωρηθῶσιν ὑπὸ τῆς πείνης
καὶ δὲν εὕρωσι τροφήν, συναθροίζονται καὶ τρέ-
χουσι κυκλικῶς ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου· ὅστις
δ' αὐτῶν ἀποκαμῶν πέσῃ πρῶτος κατὰ γῆς, κα-
τατρώγεται ὑπὸ τῶν λοιπῶν, ὥσει διὰ κλήρου
εἶχε προορισθῇ νὰ θεραπεύσῃ τὴν πείναν τῶν ἄλλων.